

Ty, já a strom

Smolaři

1. Já žil jsem jednou v horách jak sám pes dlouho let,
já mluvit skoro zapomněl, však cit mé srdce hnět',
já k jídlu lesní plody měl a proklínal jsem svět,
až jednou oko dopřálo mně dívku uvidět.
2. "Buď zdrav, můj starý susede, já žiju v údolí,"
"mě Pepou doma pokřtili", "a mě zas Rosa Lee",
on polknul nějak naprázdno - já myslel na věno,
řek': "Dovol, abych ti směl říkat krásná Růženo."
3. My podepsali lásku svou do kůry stromový,
do srdcí jsme pak vyryli jméno svý, jméno tvý
a přísahali na lásku, že musí potrvat,
jak tenhle javor stoletý na pláni bude stát.
4. Pak záhy zprávu šeptalo si celé okolí,
že přijdou páni s přístroji a stromy popílí,
prý u pramene Chopper prý jim pila bude stát,
dík zatracenejm projektům i ten náš javor pad'.
5. Teď žiju zase v horách, Růžena ve městě,
má nejmíň osm dětí a balík ve vestě,
vzal si ji ten stařeček, co nemá žádnéjch sil,
co za svý těžký prachy u nás pilu postavil.